

Cançons per una revolta: «D'un temps, d'un país»

El referent que ha internacionalitzat la Nova Cançó a l'Estat espanyol i a Europa

Oriol Maspons

Al llarg dels segles els catalans hem configurat un paisatge sonor que ens fa recognoscibles davant el món. Un dels elements indispensables en l'establiment de tota identitat és la configuració d'un imaginari col·lectiu. En temps convulsos en l'espectre polític, a Enderrock.cat recollim un bon grapat de cançons catalanes que tenen imprès el segell de la lluita i la revolució, a raó d'una cada dia. Avui, "D'un temps, d'un país", amb música i text de **Raimon** (1964).

Les primeres cançons de **Raimon** serveixen per presentar-nos un cantant amb una dimensió social com cap no se'n coneixia. Potser "Al vent" va enganxar per la música i a molts els va passar desapercebuda la dimensió sociopolítica que desenvoluparia en altres cançons, però a partir de peces com "Diguem no" i "D'un temps, d'un país" aquesta idea ja es va fer més que evident.

A la poesia de **Raimon** cada paraula està calibrada i no hi ha farciments innecessaris. El títol serveix per obtenir les coordenades del que ens dirà la cançó, i és un dels encerts de la peça. El seu poder definitori és tan gran que s'ha usat en molts altres contextos, sempre amb la mateixa idea al darrere: definir un lloc i un moment. Per exemple, **Joan Manuel Serrat** la va utilitzar explícitament per al seu disc *Banda sonora: D'un temps, d'un país* (BMG-Ariola, 1996), i **Lluís Llach** també va titular un disc seu seguint aquests mateixos paràmetres: *Ara i aquí* (Movieplay,

1970).

Raimon naturalment no es queda només en el títol, i va desgranant totes les idees que l'han mogut a escriure la cançó i que són complementàries de les d'altres peces de la mateixa època. És inevitable relacionar 'el país que mai no hem fet' amb 'el poble que no vol morir' de què parla a "Cantarem la vida". Més endavant hi ha referències directes -tant com ho poden ser en un context de dictadura i censura- al règim franquista responent al lema falangista 'no hi ha cap altra dialèctica admissible que la dialèctica dels punys i de les pistoles' (frase de Primo de Rivera) amb un contundent 'no creguem en les pistoles' o referint-se a la 'misèria necessària'.

"D'un temps, d'un país" convida a no deixar-nos atrapar pels antics tambors del passat i aposta per mirar el futur amb esperança perquè aquell país que 'mai no hem fet' s'està convertint en un 'país que ja anem fent'. Aquesta és una de les cançons que va interpretar al Teatre Olympia de París el 7 de juny de 1966 que van internacionalitzar la Nova Cançó. Posteriorment va ser inclosa al disc en directe que s'hi va enregistrar, amb el qual **Raimon** va ser guardonat amb el Premi Francis Carco al millor cantant estranger, atorgat per l'Académie du Disque Français.